Людміла СІЛЬНОВА

ШЧАСЦЕ МАЦЯРЫНСТВА

На станцыю, дзе шчасце
мацярынства,
Ужо прывёў мяне жаночы лёс.
Зялёныя вагончыкі дзяцінства
За далягляд адвозіць паравоз.

...У цёплай коўдры — камячок
ружовы.
Пупышка і крынічка ты мая!
З табою пачынаецца нанова
Мая вандроўка, ці — ужо твая...

ПРОСЬБА

Адпусці мяне ў воды празрыстыя,
Малады шэравокі рыбак,
Дзе стракозы, дзе вольхі вячыстыя,
Дзе чакае мяне мой шчупак!

Ён пад голлем старога алешніку
Скаламуціць ваду у журбе...
Адпусці мяне ў воды нягрэшныя,
Я не стану сяброўкай табе.

Замалая, нямая, халодная,
Ну, нашто я табе — акрамя
Як вячэра ў часіну галодную?
І забудзеш маё ты імя...

Вось і вочы табе я запырскала.
Ці то слёзы? Не ўцямлю ніяк.
Адпусці мяне ў воды празрыстыя,
Малады, спалатнелы рыбак!